

Ajánló

Informatikus könyvtárosok képzése és képzettsége

Száva-Kováts Endre KÁSZE-tanulmánya e *második* részében ismerteti a bizonyításelmélet szerint szükséges, és követelményeit kielégítő módon elvégzett *perdöntő próba* eredményeit. A próba az effektus igazolásán túlmenően kimutatta még két, kiegészítő KÁSZE-tézis helytállóságát is a szakirodalom ma leghomogénebb tartományában: egyetlen természettudomány egyidejű nemzetközi tematikus konferenciáinak közleményanyagában. A három helytálló KÁSZE-tézis összefüggő együttese *igazolt doktrínát alkot*.

Balla Ildikó a könyvtárosképzést, ezen belül az *informatikus könyvtáros* szakot veszi szemügyre, arra keresve a választ, hogy a bolognai folyamat keretében átalakult képzés *tartalmilag* mennyire felel meg az igényeknek, vajon *képzettebbek* és *eléggé képzettek-e* a végzős hallgatók. A szerző úgy véli, hogy *sok még a tartalmi hiányosság*. Igaz, a tapasztalati anyag még kevés, hiszen csupán az első év tanulásairól lehet szólni, végső, azaz megalapozottabb ítéletet majd csak később, több év tapasztalatai alapján lehet hirdetni. Nekem úgy tűnik, hogy a kérdésre valójában egy olyan felmérés adhatna választ, de legalábbis további adalékot, amely azt vizsgálná, hogyan állják meg helyüket a végzett hallgatók munkahelyükön, közvetlenül a munkába állást követő hónapokban, illetve a későbbi évek során. Ők maguk, hogyan látják, mennyire tudják hasznosítani a tanultakat, illetve, hogyan látják ezt munkatársaik. Itt vetődik fel bennem újra az örökzöld probléma, hogy milyen legyen az elméleti és a gyakorlati képzés aránya. Mint ismeretes, nálunk és általában Európában a képzés elsősorban *elméleti*, míg a tengerentúlon inkább *gyakorlati*, azaz az egyik talán hosszabb távra szóló, míg az utóbbi alkalmasabb arra, hogy már közvetlenül munkába álláskor rendelkezzen a könyvtáros munkaköre ellátásához szükséges ismeretekkel, jártassággal. Vajon melyik a helyesebb képzési stratégia általában, illetve az informatikus könyvtáros esetében? Ezzel a dilemmával a szerző nem foglalkozik, amint a képzés *gyakorlati* részével sem; érdemes lenne egyszer erről is hallanunk véleményeket. Végezetül talán megbocsátja t. Olvasó, illetve a szakma a szerkesztő – félek eretneknek vélt – kérdését: szükség van-e egyáltalán *külön* informatikus könyvtáros szakra, hiszen attól még, hogy a könyvtárosok – hasonlóan szinte minden más szakma képviselőihez – alkalmazzák a korszerű információs technikát, nem lesznek „informatikus könyvtárosok”, maradnak *könyvtárosok*, mint az elődeik, csupán feladataikat a mai korszerű eszközökkel látják el. Egyáltalán van-e még, vagy lesz-e még olyan könyvtári munkakör, amely ne igényelne „informatikai” tudást?

Szántó Péter